

Ib Svane

Afrodites Hemmelighed

En humouristisk fortælling

Til minde om mine cypriotiske venner Rita Mangoian og Erik Flensburg Andersen. Livet behandlede dem hårdt; men de tog det med et smil.

Tak til mine venner, Hans Erik Nielsen og Marianne Funk for at hjælpe mig med denne historie. Deres kommentarer og rettelser var af stor betydning.

INDEHOLD

Forord

1. Prins Falus al Malal
2. Mordet
3. Professoren
4. Obersten
5. Flyrejsen og Professorens minder
6. Flyrejsen og Oberstens minder
7. Opgaven, Bumburn, Munch og Frederiksen
8. Under dovenskabens træ
9. Nobody in Nicosia
10. Hovedpine på HQ
11. The Golden Ass
12. Ibn Battuta
13. Mustapha's rejse
14. Mødet på molen
15. Slammeren
16. Harry på havnen
17. Operation Ibn Battuta
18. Fatima, Georg, månen og bølgerne
19. Hotel Limassol Plaza
20. Symposium og Symposiarca
21. Cocktail party på Ibn Battuta

22. Mustapha i ventilations systemet
23. Afrodite festival
24. Operation Aphrodite
25. Prins Falus's fald
26. Afrodites velsignelse
27. Den årlige forsamling i The Aphrodite Society of Cyprus
Efterskrift

FORORD

Denne historie er en fiktion, ligeså er alle personerne og deres navne pånær een. Derimod er orkideerne fra det virkelige liv. Orkideer har altid fascineret botanisk interesserede på grund af deres relative sjældenhed og mangfoldige skønhed. Arterne *Serapias aphrodite*, *Orchis italica* og *Orchis simia* er artsnavne givet af de videnskabsmænd, der oprindeligt beskrev dem. De danske navne er "Afrodites orkidé", "Nøgen mand orkidé" og "Abeorkidé" oversat fra engelsk. *Serapias aphrodite* er endemisk for Cypern. Den er sjælden og kan findes på halvøen Akrotiri og i landskabet Akamas i det nord-vestlige Cypern. Blomsten er lyserød til rød lilla. *Orchis italica* er udbredt omkring Middelhavet. Blomsten er hvid til mørk lyserød og tager form som en mandsfigur. *Orchis simia* findes udbredt i det centrale og sydlige Europa. Blomsten er grå-lyserød til rødlig. Arten har fået sit navn fra dens løbe, der ligner den generelle form af en abes krop. Sommerfuglen *Glaucopsyche paphos*, eller Paphos blue, findes kun på Cypern (endemisk). Det er en smuk lyseblå dagsommerfugl. Her har jeg taget den frihed at gøre den til en natsommerfugl. Effekterne af orkideerne er en fiktion - indtil videre!

Een person har sit rigtige navn, og det er Gustav Frederich Hetsch. Han var uddannet på universitet i Tübingen og blev professor i arkitektur ved Københavns Universitet i 1835. Han er kendt for sit arbejde med Christiansborg Slot, og han tegnede synagogen i København og St. Ansgars Kirke. Afrodites tempel i gamle Paphos blev ødelagt af et jordskælv i 350 e. Kr. I 1824 forsøgte Hetsch at genopbygge templet ud fra

illustrationer på mønter og arkæologiske fund (Münter, F., Hetsch, G.F. 1824. Der tempel der himmlischen Göttin zu

Paphos: zweite Beilage zur Religion der Karthager (in German). Schubotho. OCLC 13923976, Kopenhagen.). Igennem den romantiske periode blev arkitekter som Hetsch, kunstnere og poeter let fanget af mystikken og romantikken på Afrodites Ø.

Selvom menneskene, deres navne og handlinger beskrevet i denne historie er fiktive, kan man aldrig frigøre sig for illusioner. Når tiden lægger et gråt slør over fortiden, leger den med ens opfattelse af tid og rum.

Stederne beskrevet her er virkelige og velkendte af de mennesker, der har besøgt Cypern og har givet sig tid til at rejse rundt og nyde det interessante landskab, steder og dets indbyggere. Afrodites fødested er en velkendt turistattraktion, ligesom Paphos og området omkring. Byen Polis og Afrodites bad er mindre besøgt af turister. Afrodites bad er en kilde, der findes i Akamas lidt vest for Polis. Kilden er af mindre "gudfrygtige" kendt som "Fontana Amorosa" (Fountain of Love). Jeg har flere gange besøgt kilden, men aldrig smagt på kildevandet. Det siges, at det gør ånden villig men kødet svagt!

1

Prins Falus al Malal

Sovevognene i nattoget fra Hamburg rullede langsomt ind på jernbaneterroenet og stoppede udenfor Kødbyen i København. Det var mørkt. Lyset fra Hovedbanegården og resten af nattoget var i det fjerne. Kun lyset fra forbigående biler ramte nu og da rangertoget, som raslede imod hovedbanegården og efterlod sovevognene i ensomhed. Når det var sent, var det normalt, at sovevognene blev parkeret på et sidespor for derefter at blive kørt ind på hovedbanegården klokken 7 efter servering af et simpelt morgenmåltid. Konduktøren og en restaurations-ansat blev på toget igennem resten af natten.

Dr. Schiller fra universitetet i Tübingen sov i kupé nummer tre. Siden toget forlod Hamburg, havde han sovet fast efter en våd eftermiddag på Reeperbahn. Rangertogets raslende og skubbende manøvre oendrede ikke dette. Schiller sov fast.

Mustapha Al-Shit havde ventet på nattoget. Han var kloedt i en sort kampuniform og lå stille ovenpå en affaldscontainer bag ved Kødbyen. En kamuflagemaske doekkede hans ansigt. Han havde set toget komme til tiden og ventede nu på, at lyset i personale kupeen blev doempet til natlys.

Han havde i dagevis observeret Schiller i Tübingen. Alle hans bevoegelser var noteret og hans professionelle og private liv studeret i detaljer.

Mustapha var sikkerhedsagent for Prins Falus al Malal, søn af Sultan Abdul al Fahd som regerede Det Sunniarabiske Sultanat. Han var ikke den eneste søn. Sultanen havde mere end 109 børn med 100 smukke kvinder tydeligt beskrevet i

de kulørte pamfletter, der bliver uddelt til officielle besøgende og fremmede diplomater. Prins Falus havde endnu ikke indgået giftermål og nød sit rygte som playboy med en svaghed for prostituerede kvinder og casino rouletter. Han havde den vane konstant at flirte med kvinder. Når han var oedru, fremstod han ganske intelligent og veluddannet; men hvis han fik et par drinks, kunne det hele blive noget vildt.

Som medlem af Prins Falus al Malal's entourage var Mustapha tidligere blevet beskyldt for at have voldtaget to kvinder på Plaza Hotel i New York. Beskyttet af et diplomatpas var han hurtigt blevet sendt ud af landet i Prins Falus's private jet. Kun efter Prinsens varme anbefalinger var Mustapha blevet sparet for sultanens vrede og sendt til Prins Falus's yacht, Ibn Battuta. Yachten lå næsten altid for anker i bugten udenfor Monaco, men var nu udenfor Limassol på Cypern. Her blev han introduceret til sit nye job.

I en prangende loenestol af sandaltroe med udskårede, guldbekloedte kongelige regalier, sad Prins Falus mageligt tilbageløenet. Hans traditionelle dishdasha var pletfri. På trods af prinsens mørke solbriller kunne Mustapha føle hans gennemborende øjne. Han observerede koldt prinsens nervøsitet, afsløret af en finger-leg med den sorte ghuthrain, der holdt hans rød-hvide scarf på plads.

Prins Falus talte begejstret om Dr. Schiller fra Tübingen. Han fremhævede, at Schiller havde opdaget en aktiv receptor i næseepitelet, som specifikt detekterer volatile aminer, eller pheromoner, der kan påvirke seksuel adfærd, og at han, Prins Falus, utroetligt havde givet finansiel støtte til Schiller igennem mange år.

“Min støtte var givet i ren filantropi og uden krav”, sukkede Prins Falus, imens han drejede den sorte ghuthrain en ekstra omgang.

Prins Falus fortsatte: “Min støtte havde et specifikt formål med tanke på mine investeringer i medicinalkompagniet Shamanotis”.

Prins Falus faldt i dybe tanker. Han så ned på gulvet og så op igen med noesen højt i vejret.

“Dr. Schiller bad mig om at finansiere sin seneste forskning om humane pheromoner, der er en konsekvens af hans eksperimenter med Rhesus aber”.

Han tænkte på alle de checks, han havde adresseret til Schiller. For at undgå universitetets regnskabskontor havde Schiller hentet prinsens checks i den lokale moske. Imamen havde vist ham en slidt piedestal med en slidt koran holdt sammen af elfenbensplader og loedersnøre. Et par sider inde fandt Schiller en velkommen check holdt fast med papirclips.

Prins Falus fortsatte: “Schiller havde lovet mig resultater, så vi i samarbejde kunne udvikle et produkt med Shamanotis”.

Mustapha vidste, at Schiller og Prinsen havde kendt hinanden siden deres studietid. Mustapha havde arbejdet hårdt for prinsen sikkerhed og beskyttelse. I rapporter til det Sunniarabiske Sultanats efterretningstjeneste havde Mustapha begøret, og udbetalt, store penge i bestikkelse for at undgå skandaler efter våde selskaber med “kvinder af tvivlsom baggrund” som han officielt havde udtrykt sig. Han var forsigtig og fulgte sultanatets diplomatiske protokol. Han havde uden tøven forklaret, at prinsen var et naivt offer, og at Schiller var indstifteren af de våde selskaber. Det var naturligvis langt fra sandheden; men Mustapha anså sig selv for at være oegte patriot!

Prins Falus fortsatte med at dreje sin sorte ghuthrain.

“Jeg har med skuffelse erfaret, at Schiller, Dr. Schiller”, rettede han sig, “har bedraget mig og det Sunniarabiske Sultanat ved at indgå en samarbejdsaftale med medicinalkompagniet COVO International, og dets leder Dr. Bumburn”. “Det er et uhørt forroederi med økonomiske konsekvenser for det Sunniarabiske Sultanat”, fortsatte Prins Falus tydeligt noget ophidset.

“Som en af sultanates vigtigste agenter, vil jeg opfordre Dem til at uden tøven gennemføre opgaven at fratage Dr. Schiller hans forskningsresultater og sikre, at han på ingen måde vil være i stand til at fortsætte!”

Prinsens ophidselse var intens. Han trak hårdt i sin ghuthrain, så både den og hans scarf fløj ud på doekket, hvor de straks blev samlet op af en ventende tjener.

Mustapha følte en vis stolthed over Prins Falus' udtalelser. Han var pludseligt blevet udnevnt til en af sultanatets vigtigste agenter. Da han mistede sit job på ambassaden i New York, havde sultanen brugt helt andre ord og truet ham med at bortskære en for ham betydningsfuld kropsdel!

Han vidste, at opgaven fra Prins Falus kun kunne betyde likvidering. Nu fandt han sig selv oven på en affaldscontainer på bagsiden af et kødmarked i København, efter at han var fløjet til Kastrup i prinsens private jet med den opgave at stoppe Dr. Schiller og hans forskning.

2

Mordet

Mustapha ventede en halv time, efter at lysene i personale-kupeen var blevet doempet. Jernbaneterroren lå i stilhed. Han havde observeret to personer, som malede graffiti på nogle parkerede togvogne loengere nede. "De er langt borte og udgør ingen risiko", tænkte Mustapha. "Nu er det tid at hilse på Schiller".

Han forcerede let hegnet, og krøb forsigtigt frem. Han stoppede imellem hvert spor. Han lå stille og så ned langs sporene imod graffiti-malerne med deres spraydåser. Alt var stille.

Han nåede ubesvoeret til den første sovevogn, hvor han vidste, at Schiller sov i kupé nummer tre. Togdørene var låst; men den første dør havde vinduet rullet ned, så det var let at stikke armen ind og åbne døren. Mustapha tog sin tid for ikke at lave mere støj end nødvendigt. Han var bange for at vække sovende passagerer, og adrenalinen pumpede frekvensen af hans hjerteslag op. Han svedte.

Døren til kupé nummer tre var låst, og en snorken signalerede, at den var bemanded. Mustapha havde skaffet sig en firkant-nøgle, der kan åbne de fleste døre i togvogne. Forsigtigt satte han nøglen i låsen, drejede den rundt og følte den velsmurte låserigel glide tilbage. Han åbnede døren. Luften i kupeen var tyk af lugten af sved og øl. Døren blev stoppet af vaskekummen. Mustapha så Schiller ligge sovende i den nederste køje. Han var kun halv påkloedt og resten af hans tøj lå på gulvet. En tyk brun loedermappe lå i en åben kuffert på bordet.

Mustapha stod stille og så på loedermappen og på Schiller. Han turde næsten ikke trække vejret. Hans hånd

følte på et plastik-rør, som han vidste indeholdt en automatisk injektionssprøjte med en øjeblikkeligt virkende, dødelig gift. Han havde også en kniv i en lomme på det venstre ben og en pistol i et boeltehylster. Han tog den automatiske injektionssprøjte ud af plastikrøret og holdt den i sin venstre hånd. Forsigtigt tog han et langt skridt ind i kupeen. Schiller sov med ansigtet imod voeggen. Netop i det øjeblik hvor Mustapha tog et skridt ind i kupeen, drejede Schiller rundt og lå nu på ryggen og åndede tungt. Mustapha førte sin venstre hånd med injektionssprøjten imod Schillers hals, men tøvede lidt. Han hørte en lyd fra gangen og drejede hovedet og lyttede. Der var nogen, som talte udenfor toget. Så blev det igen stille. Mustapha drejede sit hoved, og så på Schiller. Så tog han sin beslutning og pressede rapt injektionssprøjten imod Schillers hals; men nålen gik ikke ind!

Det tog et par sekunder, før Mustapha havde indset, at han havde glemt at fjerne injektionsnålens beskyttelsesrør. Det smertefulde pres imod halsen voekkede Schiller. Han åbnede øjnene, og indså, at den person der stod bukket over ham, var den samme, som have skygget ham i Tübingen og senere i Hamburg. Schiller vidste, at en person igennem en tid havde udspioneret ham; men han anså sin forfølger som amatør, og tog det ikke alvorligt.

Schiller greb med venstre hånd hårdt fat i Mustaphas genitalier og klemte dem, det bedste han kunne. Mustapha havde nu fjernet nålehylsteret, men smerten i hans genitalier fik ham til at gribe efter Schillers hånd. Schiller forsvarede sig voldsomt imod injektionssprøjten, og det lykkedes ham at komme halvt op af køjen. Injektionssprøjten gik ind i hans venstre hånd, og han slap grebet i Mustaphas genitalier. Det tillod Schiller at lande en hård knytnøve i midten af Mustaphas ansigt. Det slog Mustapha ud, og han sank i knoe. Det tog lidt tid før giften virkede i Schillers tunge krop. Han faldt fremover og greb ud efter Mustaphas kniv. Halvt bevidstløs og hoengende over

Mustapha tog han kniven og svingende fra side til side drev han den skråt opefter og ind i Mustaphas ben. På det tidspunkt døde Dr. Schiller.

Mustapha rejste sig omtåget op, og følte en smerte i sit højre ben. Han satte sig på køjen og så blod dryppe ned på gulvet. Han samlede kniven op og skar buksebenet af for at binde det omkring såret. Efter at have tørret sin blodige noese gennemrodede han resultatløst kufferten, tog den brune loedermappe, humpede ud af toget og med besvoer ned på sporet imod hegnet.

Han indså, at han ikke umiddelbart kunne forcere hegnet. Et par efterladte paller hjalp ham. Mustapha kom med besvoer op over hegnet, og imens han hang med maven på hegnet, så han de to graffiti-malere, der stirrede på ham. Mustapha humpede op på gaden og videre ind i mørket imod Istedgade. Det lykkedes ham uset at passere gaden, og han humpede toet langs husene op imod Vesterbrogade. Han stoppede i mørket før den velkendte natklub "Birds of Paradise". En rokke af fire amerikanske biler registreret som private taxis ventede i markerede parkeringsbåse uden for natklubbens indgang.

"Birds of Paradise", eller "Hønsereden" som den kaldes, blev ofte besøgt af diplomater fra det Sunniarabiske Sultanats ambassade, og et ambassadekøretøj med chauffør var tilgoengelig hver eneste nat. For ikke at have flere ambassadebiler kørende rundt havde Mustapha en aftale, at chaufføren ved Hønsereden skulle vente på ham. Han fandt ambassadebilen på sin faste plads, men uden chauffør! Et par biler loengere tilbage havde Mustapha passeret en parkeret Citröen 2CV med en sovende kriminalassistent Harry Andersen i tjeneste.

Igennem mange år har Hønsereden været et velkendt etablissement i Københavns natteliv. Baren, eller "The Gentlemens Club" som den kaldes, havde overlevet utallige angreb af moralister, og var beskyttet af indflydelsesrige personer i hovedstadens "high society", et betragtelig over

skud og en uangribelig forretningsmodel. Diskretion er vigtigt for at tiltroeke udenlandske diplomater. "Forretningslokalerne", som de ofte kaldes, er et par etager op. Gulvene er doekket af tykke toepper, og centralt placeret er der et stort piano bemandet med en professionel pianist, som fylder luften med blød musik.

Omkring pianoet og et lille kvadratisk dansegulv sidder et antal nydeligt kloedte kvinder, eller de "selvstoendigt erhvervsdrivende", som de oftes kaldes. I baren serveres drinks, og øl kan kun købes, når mad bestilles ved bordene bag i lokalet. I det diplomatiske korps er svaghed for prostituerede ikke ualmindelig. Uden dem så ville restaurationslivet i den Københavnske nat uden tvivl falde sammen.

Mustapha var noget irriteret over den manglende chauffør, eller rettere sagt noget desperat for at få noesen og sit sår i benet behandlet. Han havde bemærket 2CV'en med en sovende mandsperson; men det var ikke ualmindeligt omkring Hønsereden. Mustapha så sig omkring og hurtigt humpede han op til den sidste i roekken af de "amerikanske" taxa'er. Harry Andersen observerede søvnigt at Mustapha udvekslede et par ord med chaufføren, der nikkede imod etagerne over indgangen til natklubben. Harry toenkte kun på sin seng, og hvornår han kunne se den igen.

Taxachaufføren havde bekrøeftet, at ambassadechaufføren var oppe i baren og endnu ikke havde forladt etablissementet. Det er normalt, at goesterne i Hønsereden bliver underholdt et par timer, før de forlader stedet i en "amerikansk" taxa ledsaget af en eller flere af de "selvstoendigt erhvervsdrivende". De drev deres forretning i lejligheder loengere ude på Vesterbro.

Det tog ikke langt tid, før Mustapha, der forsøgte at skjule sig imellem nogle parkerede cykler, så ambassadechaufføren komme ud med armen omkring en af de "selvstoendigt erhvervsdrivende" piger. Taxachaufføren sagde noget i ambassadechaufførens øre og så med et

anstrengt udtryk hen imod Mustapha. Chaufføren slap grebet omkring pigen og gik hurtigt imod Mustapha og den parkerede ambassadebil. Den "selvstoendigt erhvervsdrivende" pige genvandt hurtigt sin balance, imens hun skreg: "Dit store røvhul - du kan ikke efterlade mig her uden at betale!". Det voekkede de "amerikanske" taxichauffører og Harry i 2CV'en. Ambassadechaufføren vendte omkring og greb efter sin tegnebog, samtidigt med at de "amerikanske" taxachauffører samlede sig bag den "selvstoendigt erhvervsdrivende" pige. Penge skiftede hurtigt ejere, de "amerikanske" taxachauffører talte deres og den "selvstoendigt erhvervsdrivende" pige stak sine ned i en taske og forsvandt ind i Hønsereden. Harry undrede sig over, hvad der var sket.

Ambassadechaufføren kørte imod Svanemøllen og den Sunniarabiske Sultanats ambassade med Mustapha på bagsoedet. Mustapha bandede på arabisk: "Hvorfor fanden ventede du ikke på mig?" Ambassadechaufføren følte et vist ubehag, rømmede sig et par gange og sagde: "Du må undskylde, men min instruktion var at kun vente to timer, fordi ambassadøren havde klassificeret dig som "disposable"; hvis politiet blev involveret, vil ambassaden benoegte ethvert kendskab til dig. Husk, at dit diplomatpas er blevet inddraget og kun udstedes som et engangs engagement for at få dig ud af landet, hvis prinsen vil have dig tilbage!" Mustapha undrede sig over, hvorfor han overhovedet var i København og havde sådan et job. Han følte sig noget bedre, da han omsider fik sin noese og sit sår behandlet. Han sad afslappet i et blødt soede i Prins Falus' private jet med en "whisky on the rocks" i sin højre hånd ca. 10,000 fod over Nordtyskland med kursen imod syd.

3

Professoren

“Penis er opbygget af to kavernøse legemer, omgivet af stærke fascier og på ydersiden beklædt med hud. Ved spidsen danner huden en ringfold, praeputium, der delvis dækker penishovedet, glans penis. Urinrøret omgives af et cavernøst legeme, corpus cavernosum urethrae, der ligger langs med penis’ caudale flade. Det andet cavernøse legeme, corpus cavernosum penis, udgør den største del af penistværsnittet og ligger langs penisryggen, det vil sige den kraniale side!”

Professor Söderström pegede ivrigt på detaljer i de ophængte tavler, rømmede sig og fortsatte: “De kavernøse legemer har en svampagtig bygning med store blodrum”.

Professor Söderström fortsatte med at pege.

“Erektionen af penis sker ved, at de tilførende arterier åbnes og blodrummene fyldes med blod. Ejakulationen af sperma sker ved rytmiske kontraktioner, der begynder helt nede i bitestiklen og forplanter sig opad gennem sædlederens muskelvæg til muskulaturen omkring prostata, sædblære og urinrør - også tværstribet muskulatur omkring bulbus urethrae deltager i kontraktionerne”, forsikrede Söderström og fortsatte med en deltagende stemme: “Orgasme er de med disse kontraktioner forbundne subjektive fornemmelser!”

Professor Söderström så frem til denne beskrivelse som en værdig afslutning på sine forelæsninger over menneskets anatomi, der for ham var en kedsommelig og triviell del af introduktionskurset i faget zoologi.

Han så udfordrende og ufokuseret ud i det halvtomme auditorium og håbede at fange et forlegent blik fra en